

VXXXI

LXXXVI.

Erklæring

over

det fra Landstinget tilbagesendte

Forslag til Lov om Oprettelsen af Soretter uden for København samt om Søforklaringer og Søforhør.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 29de Marts 1892.)

For saa vidt Landstinget paany har vedtaget en Tilføining i § 1, 2det Stykke om Optagelse af Søforklaringer af Dommeren alene, er dette ifølge den nu foreliggende Affattelse saaledes betinget dels af, at Forklaringsens hurtige Optagelse er paa-trængende nødvendig, dels af, at den maa antages kun at være af mindre Betydning, at Folketingets Udvalg anser det forsvareligt at lade en saadan Undtagelsesbestemmelse blive staaende i Loven. Udvalget finder fremdeles ikke tilstrækkelig Anledning til at modsætte sig Genoptagelsen af det ny, i Landstinget tilføiede, 3dje Stykke i § 1, om Parternes Ret til at vedtage en Sags Behandling ved den almindelige civile Domstol, da det ikke kan bestrides, at der kan være nogen Grund til at indrømme et saadant Valg, saa længe Rettsgebyrerne for Sø-

retsbehandling ere dobbelt saa store som for den almindelige Underret.

Naar der igen er vedtaget en Tilføining til Lovforslagets § 6 om Udelukkelsen af Reglen i D. L. 1—4—1 at „ustævnt skal være unævnt“, er dette nu indskrænket til at gælde alene Søforklaringer, og med denne Begrænsning finder man at kunne tiltræde Landstingets Forslag.

En i Slutningen af 2det Stykke i § 8 foretagen Ændring maa formentlig nærmest betegnes som en Redaktionsændring og den i det 3dje Stykke gjorte Tilføining om, at Retten kan tilstede Skipperen at overvære Mandstabet's Afhøring, naar den finder, at dette kan være tjenligt til Sagens rette Oplysning, antager Udvalget ligeledes, at man uden Fare kan tiltræde.